

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Széchenyi-utca 45. WESSELÉNYI és SZELÉNYI nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre 5 frt. Félévre 2-50 frt. Negyedévre 1-25 frt.
Egyes szám ára 7 kr.

A megürült mandátumok.

Magyarország boldog ország. Szerte a világon hordozzák ennek a híret, s az irigység érzete szállja meg a mi jó szomszédainkat: az osztrákokat, a szerbeket, oláhokat, stb. Magyarország pedig fürdik a jog, törvény és igazság illatos tengerében. Tagadhatlan, hogy más szellő fujdogál most, mint a Bánffy pasa rémuralma alatt, de az édes, mámorító zephyr el ne altassa a nemzetet, legyen ébren, mert álmodni szép és dicső, de a fölédredés néha borzasztó lehet. A jog, törvény és igazság hármasságát Széll Kálmán hangoztatta az országban.

A *jognak* elég tétetett egy részben azzal, hogy a kuriai bíraskodásról szóló törvény életbe lépett. A törvénynek — t. i. a jelszóban hangoztatott törvénynek — alig-alig tesznek eleget. A Bánffy-féle alakok, a megyék rémei, a főispánok nagy része — tisztelet a kivételeknek — még ott bujkálnak a sötétben, s mint bagoly kísérteties huhogása, rémitgetik az új rendszer légkörében élő embereket.

A *törvénynek* akkor tesznek eleget, ha ezeket a rémalakokat skartba teszik, s Almássy, Haller, Szalavszky után a purifikáció teljes erővel megy végbe az egész vonalon.

Az *igazság* — a jelszó legfontosabbika — még mindig mostoha gyermek. Itt van a borhamisítási ügyből fakadt Splényi-féle pör. Az igazság úgy kívánná, hogy a nemes bárón irgalmatlanul el kellene verni a port, de a törvényszék oly lassan intézkedik, hogy méltó az aggodalmunk, hogy ez az ügy elalszik végkép.

A nemzet az ily apró-cseprő dolgoknak látszó mulasztásokat nem veszi észre. Ez az oka annak, hogy mindig vár és remél, s a szép szavakat beveszi, mint édes pilulákat, s szépen szendereg tovább.

Megürült öt mandátum egyszerre. Négy képviselő meghalt, egy pedig püspök lett.

A választás napja mind az öt kerületben már ki van tűzve. A magyarcsékei, hátszegi, szászsebesi, felső-eőri, zsámbokréthi kerületekben új képviselőket választanak.

A választás mindenütt egyhangú le-
szen, ellenjelöltek nincsenek, a kedélye-
ket mi sem izgatja fel. Igen szép álla-
potok ezek, de nem helyes. Ennyire
opportunisták még se legyünk.

Végzetes hiba, hogy ezen kerületekben az ellenzék, különösen a *függetlenségi párt jelöltek nem állított*. Felső-Eőrott Pázmány Dénes jelöltségét korpoltálták, s lehetett volna a dologból valami, de néhány lap azt írta, hogy Pázmány be fog lépni a szabadelvű pártba. Ez valóban hír volt ugyan, de a függetlenségi párt még se adott a nevezett kerületben életjelt magáról. A többi kerületekben is kellett volna állítani jelöltek, jóllehet az ellenzék győzelme kétséges lett volna, de nem szabad mutatnunk, hogy teljesen lemondunk a hazánk függetlenségének kivívásáért folytatott harcra, nem szabad visszavonulnunk, dacára a csábos szavaknak, a mézes-mázos ígéreteknek. Bárki legyen a kormány élén, legyen az bármilyen derék, becsületes államférfi, a nemzet megelégedésére kormányozzon bár, de közönnyel viseltetni elveink iránt, vétek és meggondolatlanság.

A függetlenségi pártnak nem szabad megfelekedni arról, hogy programjában az ezer éves Magyarországnak egykor megvalósuló álma van letéve, nem szabad tétlenül néznie semmit se, az agitációt a függetlenség érdekében rendületlenül folytatnia kell, ébren kell tartania a közvéleményt, ráterelni a figyelmet önmagára, s ismertté, népszerűvé kell tennie az elveket minél szélesebb körben.

Nyolcz hosszú évig le vagyunk most kötve Ausztriához. Ez idő alatt az önálló vámtérlet pium desiderium. Ez időt fel kell használni teljesen a gazdasági különválás előkészítéséhez, s minden követ megmozgatni ez elvek megvalósításához. Ehhez első cél a *kerületek visszahódítása*. A függetlenségi kerületek közül 40 kormánypárti kézen van. Lassan-lassan visszahódíthatjuk ezeket, s 40 új függetlenségi erő a közvéleményben s parlamentben nagy erő. Az időközi választásoknál éber figyelemmel kell lennünk, hogy mely kerület juthat függetlenségi kézre.

Elvtársaim! Ne legyünk tétlenek, szervezkedjünk, tömörüljünk, hisz ha győzni akarunk, folyton munkálkodnunk, harcolnunk kell, mert csak így érhető el a haza boldogsága, függetlensége.

Mártonffy Imre.

Ki hát az ur?

A kedden tartott városi közgyűlésből nagyfokú elégedetlenséggel és — mondhatni — boszankodással távoztak el a városatyák. Ennek a boszankodásnak az volt az oka, hogy *Soltész* Nagy Kálmán polgármester a pénzügyi szakbizottság három tagjának választásánál a *közgyűlés akaratát* figyelembe nem véve, a *maga akaratát* juttatta érvényre.

Mi lapunk mult számában erről az ügyről akként referáltunk, hogy a pénzügyi bizottságba *Pataky* Sándor, *Kozma* Elek és *Sugár* Ignác lettek megválasztva. Egész jóhiszeműleg irhatuk ezt, mert a tanácssterem minden oldaláról felhangzott a Sugár Ignác neve, mint olyan embernek a neve, a ki szak-képzettségénél fogva valóságos nyereség lett volna a pénzügyi bizottságban, sőt emellett *Soltész* Nagy Albert még fel is szólalt az ő megválasztatása érdekében. Nem is mertük tehát képzelni sem, hogy az elnök a *közakaratnak* ilyen impozáns megnyilatkozását önkényüleg mellőzze és a *maga akaratának* szerezzen érvényt.

Ebből az alkalomból tehát bátrak vagyunk fölvetni a kérdést: ki hát az ur a város közgyűlési termében?

Eddig abban a jámbor meggyőződésben éltünk, hogy a város közgyűlési termében csak egyetlen ur van és az — a *képviselőtestület*. Most azonban nagy álmétkodásunkra arra ébredtünk, hogy a közgyűlés termében többé nem a képviselőtestület az ur, hanem az — *elnök*.

Készséggel elismerjük, hogy az elnöknek jogai vannak. Joga az, hogy ő mondja ki a közgyűlés határozatát és örökösök a tanácskozás rendje felett. Hatalom is van a kezében, mert rendretasíthatja azt, a ki a testület méltóságát, vagy a törvény rendelkezéseit megsérti. De a miképen tiszteletben tartjuk

Ritka alkalom jót olcsón vásárolni. Női ruha-kelme, angol zephir, francia battiszt, félárban adatnak el

DANCZ JÓZSEF divatáru-házában
Miskolcz, Széchenyi-utca 85.

az elnöki jogokat, viszont teljes joggal megkövetelhetjük, hogy az elnök kezébe letett hatalmat a legnagyobb körültekintéssel, tapintattal és óvatossággal gyakorolja, hogy az elnöki hatalom soha ne fadjuljon *hatalmaskodássá*. Nem szabad az elnöknek a maga egyéni felfogását és akaratát a vezetése alatt álló testületre ráerőszakolni; hanem teret kell engednie arra, hogy a közgyűlés a maga véleményét és akaratát kifejezésre és érvényre emelje. Mert végre is azt megbirálni, hogy a pénzügyi szakbizottságba ki az alkalmasabb ember, sokkal hivatottabb egy testület, mint az egyes ember, még akkor is, ha annak az embernek polgármesteri székét és elnöki jogokat adnának is az istenek.

A polgármester ur tehát akkor cselekedett volna helyesen, ha a *közgyűlés akaratát* figyelembe véve, mondta volna ki a határozatot, még akkor is, ha ez a határozat az ő felfogásával ellenkezik. Így azonban, hogy a közakarat megnyilatkozását mellőzve, oly visszatartó önkénykedést tanusított, a mely bizony rossz vért szült a képviselőtestületben, a hol — a mint ertesültünk — nem akarják már tovább tűrni a *basáskodást* és a *zsarnokságot*.

Őszinte jóakarral ajánljuk a polgármester urnak, vegye nagybecsű figyelmébe, hogy a város közgyűlési termében csak *egy ur* van; ez pedig nem a polgármester ur, hanem a — *képviselő-testület*.

Spira Salamon ur.

Élénken emlékezhetnek még rá olvasóink, hogy *Spira Salamon*, a miskolci izr. hitközség magyar hitszónoka néhány héttel ezelőtt *német nyelven* tartott egyházi beszédet.

E tény fölött a miskolci sajtó rosszalásának és megbotránkozásának adott kifejezést. Nem kellett ennél egyéb *Spira Salamon-*

nak. Levelet intézett *Huberth* János kollégánkhoz, a „Borsod Miskolci Közlöny” szerkesztőjéhez, melyben tudomására adja mindeneknek, a kiket illet, hogy *ő azon a nyelven beszél a templomban, a milyen nyelven akar*, őt ebben senki meg nem gátolhatja. A mikor akar, beszél németül, a mikor akar, beszél magyarul. Őt különben nem azért választották Miskolcra, hogy *a hitközség magyar nyelvmestre* legyen stb.

Ezt a levelet körülbelül két hete már, hogy megkapta *Hubert* kollégánk és így nagyon esodálkozunk azon, hogy az még mind a mai napig napfényre nem került.

Szükségesnek tartjuk, hogy az a levél a közönség tudomására jusson; hadd lássa, hadd tudja meg, hogy a t. hitszónok ur állását és hivatáskörét mennyire félreismeri.

A hitszónok ur bizonyára nem tudja, hogy évtizedek hosszú során át küzdött a miskolci izraelita hitközség és azzal egy sorban Miskolcz város művelt társadalma azért, hogy az izraelita templomban a *magyar nyelv* a maga méltó helyét elfoglalja.

A mikor Őnt, t. hitszónok ur állására megválasztották, ezt a tényt Miskolcz város egész közönsége, vallásfelekezeti különbség nélkül az eszme megvalósulásának diadalaként üdvözölte.

S a mikor Őn városunkba érkezett, az a fényes beiktató ünnepély nem az Őn személyt illette, városunk notabilitásai nem egy zsidó rabbi tiszteletére jelentek meg az ünnepségen, hanem a megvalósult eszmének, a magyar nyelv térfoglalásának örömeire szenteltek ünnepet. Őnben a magyar eszme apostolatát láttuk és tiszteltük eddig.

És most milyen rettenetes csalódás ért bennünket. Levelének értelme szerint, ha Őnnek úgy tetszik, sohasem fog tartani magyar hitszónoklatot.

Mi azt hisszük, hogy ez nincs egészen az Őn kénye-kedvére bízva. Őn *magyar* hitszónoknak van megválasztva, tehát *beszéljen magyarul*; a ki német egyházi beszédet akar hallani, annak beszéljen Rosenfeld főrabbi ur.

Őnnek nem szabad németül beszélni az Isten házában, mert ha németül beszél, megtagadja állását, magasztos hivatását és azt a szent eszmét, melynek apostolává választották. Méltatlan lesz arra a tiszteletre, mely eddig Őnt városszerte környezte.

Egyébiránt azt hisszük, az izr. hitközség elnökségének lesz rá gondja, hogy a t. hitszónok urat állásával járó köteleességeire kellően kioktassa.

UJDONSÁGOK.

Petőfi.

Ott esett el a harc mezején. Egy buta, vad kozák ólomgolyója furta át azt a nagy szívet s kioltotta nemes lelkét. Aztán eltemették közös sirba, a harc többi áldozataival s ott nyugszik a névtelen hősök százai között.

Szabadság, szerelem, ezek főrugói életének, költészetének. Szerelméért kész feláldozni életét; de szerelmi vágyát legyőzi a szabadság fektelen lánggal égő szenvedélye. A szabadság oltárára letette szerelmét és drága életét.

Ő eltűnt hirtelen, nyomtalanul, a mint lehull az égről a csillag s hiába keresed: hová esett? Hasztalan kutat a késő utókor drága hamvai után. A milyen tüneményeszerű volt élete, olyan az elmulása. Ő nincs, de itt maradt kincses hagyatéka: költészetének drága gyöngyei. Az ő költészetéből tanulja az ifjú a tiszta szerelmet, az önzetlen, önfeláldozó hazaszeretetet.

Ő meghalt, de emléke él és élni fog örökké, mert nemcsak itt a hazában, de az egész művelt világon ismerik és bámulják az ő költészetét.

Az ő örök emlékének szentel ünnepeket holnap, július 30-án, elhalálzásának félszázados évfordulóján a magyar nemzet. Városok és községek mindenfelé meggyújtják holnap az emlékezet oltártűzét, hogy a költőnek, a hősnak egy imát szenteljenek, hogy néhány perczig beszélgessenek az ő nagy szellemével, csak Miskolczon, ebben a magyar városban csendes minden. Alszik mindenki és senki sem akar felébredni ebből a tunya álmából.

TÁRCZA.

Hogyan lett Kapor gazdag ember.

— A lutris világból. —

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —

Írta: *Köszeghy István*.

Szegény Kapor uramnak határozottan nem volt szerencséje a lutriához. Már háromszor próbált szerencsét, de először nem nyert, másodsor más nyert a számjaival, harmadszor nyert volna, de elkésett a számok be rakásával.

Azonban Kapor uram — Nagy-Kanalasd jómódu és pontos adófizető polgára — még nem adott fel minden reményt; ő még bizott szerencsecsillagában.

Egy júniusi estén kukoricza kapálás után, mikor a vacsoracsillag már az égen ragyogott, ájtott hozzájuk Komonyi Györgyné sógorasszony. Kaporék épen az eresz alatt üldögéltek és a munka utáni jól megérdemelt édes nyugalmat élvezték.

Kölcsönös üdvözlések után a sógorasszony is letelepedett közéjük.

— No, kedves sógorasszonyom! Hogy vannak? Mi az ujság? — szólal meg Kapor.

— Jól vagyunk. Köszönöm szives kérdését sógor uram. Ujságot nem mondhatok egyebet, hacsak az álmomat el nem mondom.

— Halljuk! Halljuk! Mondja el kedves sógorasszony! Hátha...

— Hát bizony kedves sógorék, ha már tudni akarják, én azt álmodtam a múlt éjjel, hogy a három koczánk huszonnégyet fadzott, azután...

— Tyhú! Ennek a fele se tréfa! — vágott szavába Kapor uram. Hallod anyjukom? Disznóval álmodott; disznóval álmodni pedig mindig azt hallottam — nagy szerencsét jelent.

— Azután pedig 12 csirkém kelt ki a kotlósom alatt, a miből 6 darabot elhordott a kánya — folytatá álmát Komonyiné asszony.

— Nohát ez ujfent jót jelent, mert szaporodni: szerencse — szól rá Kapor uram.

Még egy kicsit beszélgettek. Ezalatt a legkisebb menyeyi mécesst is felgyújtották, csak úgy sziporkázott a legkisebb is a kristálytisza égboltozaton. Lent pedig a földön lomha varangyékok mászkáltak, házi tücskök czirpeltek és tündelevények repdes-tek a nagy eperfa körül.

Egyszer csak a bakter harsány hangon elkezdte mondókáját:

Tízet ütött már az óra,
Térjen kiki nyugovóra!
Tüzzre-vizre vigyázzatok,
Kárt abból, hogy ne valljatok!

A bakter szives felszólításának engedve, Kaporék szétoszlottak, lefeküdtek.

Másnap reggel Kapor uram kaszálni indult, hát a Kétszergörbe-utcán találkozott sógorával: Komonyi Györggyel. Annak is kasza volt a vállán.

— No, kedves sógor, mit álmodott? — szólítja meg Kapor.

— Hát bizony én azt álmodtam kedves sógor uram, hogy tizenöt nagy mennykő cigány kilencz purgyéval az udvaromon házat épített. De nem hiába, hogy tegnapelőtt tisztelendő uram a Babel tornyáról prédikált, olyan is volt az én házam, hogy majd az égig ért. Osztán olyan gömbölyű volt, akár egy vártorony.

— Ejnye, de szép álma volt sógornak! No, de megyek a erdőszélbe kaszálni... Isten áldja meg!

— Tizenöt cigány, kilencz purgyé... A cigány nagy szerencsét jelent... morfondirozott menetközben Kapor.

402. sz.

Vh. 1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi XL. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. törvényszék 1899. évi 2083. P. számú végzése következtében Terhes Lajos ügyvéd által képviselt Borsodmiskolci hitelbank javára Bárdy Béla s Társai ellen 124 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 500 frtra becsült juhokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az edelényi kir. jbiróság V. 118/2. 1899. számú végzése folytán 124 frt tőkekövetelés, ennek 1898. évi december hó 26. napjától járó 6 % kamatai eddig összesen 41 frt 95 kr. biróilag már megállapított költségek erejéig Bárdy Bélánál Felső-Nyáradon leendő eszközzésére **1899. évi augusztus hó 1-ső napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Edelényben, 1899. július hó 17-én.

Lévay,
kir. jbir. végrehajtó.

Hirdetések

felvételnek

a kiadóhivatalban.

Eladó szőlő

a Kis-Kánás hegyen,

4 katasztrális hold terjedelmű,

melynek egy kis része

már forgatva van,

az alján pedig

szép nagy rét és gyümölcsös.

Bővebb értesítést ad

a kiadóhivatal.

286-3-3

Egy jó magaviseletű fiu

tanoncznak**felvétetik****Kardos Arnold**

festőnél

289-1-4

Felső-Papszer-utca 19. sz. alatt.

274. sz.

Vh. 1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi XL. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. törvényszék 1896. évi 10832. P. sz. végzése következtében Terhes Lajos ügyvéd által képviselt Edelényvidéki Takarékpénztár javára Füleki László és Társai ellen 140 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 306 frtra becsült lovak, gazdasági eszközök és takarmányból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az edelényi kir. jbiróság V. 166/2. 1898. számú végzése folytán 140 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi augusztus hó 20. napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 41 frt 35 kr. biróilag már megállapított költségek erejéig alpereseknél Lád-Besenyőn leendő eszközzésére **1899. évi július hó 31. napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fog adatni.

Kelt Edelényben, 1899. évi július hó 16-án.

Lévay,
kir. jbir. végrehajtó

Kiadó üzlethelyiség.

A Jókai-utcai sarok-épületben egy

üzlethelyiség

két szobás lakással, konyhával, éléskamrával és raktárral

293-1-3

minden órában kiadó.

Ugyanott egy hentes vagy mézárós üzletnek alkalmas

helyiség

a hozzá szükséges műhelylyel együtt

szintén kiadó.

Értekezhetni

Tökés Alajos tulajdonosnál

Jókai-utca 39. sz. a.

DUNKY FIVÉREK os. és kir. udvari fényképészek.

Kitüntetve London, Páris és más kiállításokon

— diszoklevelek, aranyérmekkel és érdemkeresztekkel. —

Műtermekünk vannak:

Kolozsvár,
Fötér 10.**Miskolcz,**
Városháztér 6.**Deés,**
Ovár-tér.

Elvállalunk mindenféle fényképészeti munkákat u. m.: szines, platin, üveg (ablakdisz) és porcelán fényképeket. Csoportok, épületek, tájképek, festmények stb. levételeit.

Nagyításokat bármely új vagy régi fényképről egész életnagyságig az általunk szokott tiszta és művészi kivitelben.

267-7

ÉRTESÍTÉS.

A még raktáron levő **napernyők, nyári gyermek-, fiu- és leányruhák, fürdőruhák, selyem, delén és creton blusok, congres és csipke függönyök** (fehér és szines)

tetemesen leszállított árakban elárusítottak

BAUMGARTEN DÁNIEL

divat- és rövidáru üzletében

187-19-26

Vánca-féle ház, Ferenczi B. könyvkereskedésével szemben.

Vh. 389.
1899. sz.

Árverési hirdetés.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a miskolci kir. járásbíróság 1899. évi V/II. 313/2. számú végzése következtében Dr. Lang Pál miskolci lakos ügyvéd által képviselt Auslander Henrik miskolci lakos javára Nádpataky Elemér szirmabesenyői lakos ellen 45 frt s jár. erejéig 1899. évi április hó 30-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 442 frtra becsült szobabutorok stbből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolci kir. bíróság V/II. 313/3. 1899. évi számú végzése folytán 45 frt tőkekövetelés, ennek 1899. évi márczius hó 33. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 33 frt 29 krban bíróság már megállapított s jelen árverési költségek erejéig Szirma Besenyőn alperesnek a lakásán leendő eszközzésére **1899. évi július hó 31. napjának délutáni 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Miskolczon, 1899. évi július 17-én.

Szilágyi János,
kir. bírósági végrehajtó

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestárú-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherceg **rendkívül meg van elégedve** az asbesttalpbal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalogkiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-czipót, hogy annak mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-czipők épp oly jók lesznek és épp oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalonzcipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor úr!

Az asbestbetéti cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszünt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni.

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő hive

WEKERLE SÁNDOR.

Ovakodjunk a hamisításoktól.

Nines többé lábfájás!

Óvjuk lábainkat izzadáستól, nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyükszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéléssel látja el.

Kettős vastagságu 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr. gyermekeknek fele.

Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy **a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállított.**

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Kapható kizárólag az **Általános Asbestárú-Gyár Betéti Társaságnál**

Budapest VI., Szív-utca 18.

172-12-52

Egyedüli elárusító Miskolczon **Eigner Vilmos** bórkereskedő.

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

Főnyeremény: 50.000 korona érték

és több kisebb-nagyobb nyeremény,

összesen 1006 nyeremény 100.000 korona értékben.

Egy sorsjegy ára 20 krajczár.

az összes nyereményeket kívánatra 20 % levonással azonnal **készpénzben** beváltja

Budapestben: a „Hermes“ Magyar általános Váltóüzlet Részvénytársaság, V., Dorottya-utca 8.,
vagy **Szegeden:** a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénztételek **a nyerő kivánságára** készek **az 50.000 korona értékű főnyereményt**

egy hasonértékű szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is becserélni.

Huzás Szegeden a kiállítás utolsó napján, 1899. szept. 10-én este 6 órakor.

sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohánytőzsdékben és egyéb elárusító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez,
Budapest, IX., Üllői-ut 25., Köztelek.